

زبان و ادبیات فارسی: غریب کاروان مهرورزی‌ها

سعید روزبهانی^۱

چکیده

فرصت خوبی است تا به این بهانه از حیثیت و شرافت و پاسداشت زبان همیشه بیدار و ماندگار فارسی سخن بگوییم و دست به نقد، کم لطفی‌هایی را که به علوم انسانی و به خصوص زبان فارسی شده و می‌شود، برشماریم. سخن بر سراغراق نیست و هرگز گرد تعصب نمی‌گردیم. درنشت‌های مختلف علمی - ادبی، شاخ و برگ‌ها را بها داده‌ایم و شاید هم حقشان را گزارده‌ایم. امروز نوبت رکن است که در بوته امتحان رود و خالصی‌ها و ناخالصی‌ها، بازشناخته شود. کردارها، موفقیت‌ها، چالش‌ها و اظهارنظرها، چیزهایی هستند که امروز، اربابان سخن و صاحبان قلم و اندیشه و پاسداران حریم زبان و ادب فارسی می‌خواهند تا، به دور از غرض ورزی، بازکاوند و بررسی کنند. دراین جستار به دو بخش عمده پیرامون زبان و ادبیات فارسی پرداخته شده است: در بخش اول، به اختصار از نقش ادبیات فارسی همچون: انتقال اندیشه، آیینگی ادبیات از دانش و تمدن.

۱. عضو هیات علمی گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی سبزوار

۲۳۰ وضعیت علوم انسانی در ایران معاصر

بشر دیرین وجایگاه آن در تعلیم و تربیت و تزکیه و زیبا سازی روح و روان آدمی و نیز از ارزش آن همانند تغذیه جان و تلطیف و ترویج روح انسان از خوان بیکران شعرو ادب فارسی مورد بحث قرار گرفته است.

در بخش دوم وضعیت زبان و ادبیات فارسی در علوم انسانی و سایر رشته‌های دانشگاهی و نقش آن در رسانه‌ها، نهادها، اداره‌ها و سازمان‌ها و گسترش آن در میان متون درسی عمومی و تخصصی و از همه مهم‌تر کم لطفی‌ها و کم مهری‌هایی که در مقابل دروس عمومی معارف اسلامی به این شاخه از دانش بشری شده بررسی و کاویده گردیده است.

واژگان کلیدی: ادبیات فارسی، علوم انسانی، دانشگاه، نظام آموزشی.